

Duminica Floriilor este primul praznic imparatesc, cu data schimbatoare, din cursul anului bisericesc. Floriile este sarbatoarea care ne aminteste intrarea triumfala a Domnului in Ierusalim, inainte de Patimi.

Primele mentiuni despre aceasta sarbatoare provin din sec. IV: Sf. Epifanie, ii atribuie doua predici, iar pelerina apuseana Egeria (sau Etheria), descrie modul cum se sarbatorea aceasta duminica la Ierusalim spre sfarsitul secolului IV.

In vechime, Duminica Floriilor era numita si Duminica aspirantilor sau a candidatilor la botez, pentru ca in aceasta zi catehumenii mergeau cu totii, cu mare solemnitate, la episcop, spre a-i cere sa fie admisi la botez, iar acesta le dadea sa invete Simbolul credinței. Se mai numea si Duminica gratierilor, pentru ca, in cinstea ei imparatii acordau gratieri. Dupa un obicei stravechi, mentionat chiar in sec. IV de catre pelerina Egeria si generalizat in toata Biserica crestina, se aduc in biserici ramuri de salcie, care sunt binecuvantate si impartite creștinciosilor, in amintirea ramurilor de finic si de maslin, cu care multi-mile au intampinat pe Domnul la intrarea Sa triumfala in Ierusalim si pe care noi le purtam in maini ca semn al biruintei impotriva mortii.

Potrivit traditiei, atat la Bizant, cat si la curtile domnesti din Tarile Ro-manesti, sarbatoarea Floriilor se praznuia cu multa solemnitate. Luau parte imparatii (domnii) cu demnitarii lor, carora li se imparteau faclii aprinse ca si la Pasti.

In seara acestei duminici incep in biserici frumoasele slujbe ale deniilor din saptamana Sfintelor Patimi. Tot in aceasta zi isi serbeaza onomastica cei care au nume de flori.

sursa:

www.crestinortodox.ro